

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívüli
olcsó áron közöl a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.

a Gedeon és Társa nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyiltterek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Falkenstein S. dohánytözsdéjében, Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és Heesz Jenő fűszerkereskedésében Groszman J. antiquar-fizletében kaphatók

Apanagyfalusi Napoleon!

Apanagyfalu szép bimbója, Bánffy miniszterelnök az országházban Hugo Viktor egy hasonlatával felelvén Polónyi Géza egy maró Hugó idézetére, a szellemes báró önmagát előre és tehetőségre nézve III. Napoleonnal hasonlította össze . . .

És a jeles államférfi erre büszkén dobta magát a biboros székbe, büszkén végig tekintve a kapzsi csatlósok nagy pártján, mely pirulva hallgatott s kicsinylőleg a szétforgácsolt ellenzéken, mely gunyosan éljenezte *bánffy-Napoleon*-t.

Fel tehát a császári sasokkal s üdvözljük a korrupcio, a provizio Ő felségét mindnyájan, aki nevezi magát *bánffy-Napoleon* császári felségének, ki hivatott Magyarország századéves balsorsa által nagy dolgokra, mint amilyen például a kvóta-emelés országunkat felbomlasztó kérdésének dicső megszavaztatása is . . .

Emeljétek magasra a császári sasokat, az apanagyfalusi Napoleon dinasztia éhesen vijjogó, falánk sasait!

És ti Sámuel Lázárok, képviselői ma-holnap vagyombukott Magyarországnak, akik a törvény világos szavaival ellentétben vigan, mint csak a portugáli izraelita *nyiltan köthetitek már az álladalmommal jövedelmező sejtjeiteket*, ti pedig jól megpakolt tarisznyáitokat nyakatokba akasztva, vegyétek elő dudáitokat, fujdogáljátok azokon a *bánffy-Napoleon*-féle reakció-, korrupcio- és provizio-korszak gyönyörű indulóit, melyekhez szövegekkel boldogult *Bokross Elek*, *Morzsányi*, *Pulszky Károly* s *Miklós Gyula* és még száz más nagyságos és méltóságos czimboráik szolgálták!

Fel tehát a sasokkal! Hadd zengjen a generalmarch! Üdv tenéked *bánffy-Napoleon* felsége, ki uralkodol most az országon mamelukjaidal, kik mint a puszták kóbor beduinjai örökkön éhesek s a különféle Panamák viharjaitól már nagyobbbrésben oly barnult arczuak, hogy már a pirulás sem észlelhető arczukon. És akiknek uri imádsága ez: „Oh Uram, óh add meg minekünk mindennapi provizionkat, subventiónkat

mindennapokra. Oh Uram, felhőknek ura, óh adj hosszú életet *bánffy-Napoleon*nak, hogy legyen minekünk elég időnk ez országban felemészteni mindent, hogy amidőn újból eljő a tatár vagy muszka, ne találjon itt már semmi abrakolni valót, mert óh uram, felhőknek s *Napoleon*oknak ura, ami hazafiságunk hasonlatos a *Rostopesin* gróféhoz, kit ugyan *barbárnak* és *örültnek* neveztek, de ki az ellenség elől önkezével gyújtotta fel, semmisítette meg a kormányzására bizott szent Moszkva várost a császári *Kreml*-lel együtt. Oh uram, hallgassd meg tehát ami kérésünket és szólítsd ki mielőbb ez árnyékvilágból a hazafiatlan ellenzéket, mely nagy száka a mi szeminkben, mely megveti az egyedül üdvözítő *rebachot* s *buzogánnyal* fenyegeti ami arany borjúnkat, császári felségét *bánffy-Napoleon*! Amen!”

Apanagyfalu szépséges Bimbója, felséges *bánffy-Napoleon* báró, mi pedig szintén *Hugo Viktor* egy másik mondásával bucsuzunk el tőled, melyet *Polónyi Géza* az országházban veled szemben használt, emlékezvén III. *Napoleon*odról: „Vérrel kezdte és pizsokkal végezte“. Más *Napoleon*ok pizsokkal kezdik s vérrel végzik, tette még *Polónyi* hozzá! „Apanagyfalu császári felsége ezért ne ciztálj te többé sem *Plátótól*, sem *Hugótól*, hanem gögös kábultságodból térj magadhoz s rohanj vissza *Szolnok-Dobokába* főispánnak, ugy legalább csak egy vármegye fog áldani s nem leszél mumusa, *bánffy-Napoleonja* egy egész szerencsétlen országnak.

Ifj. Mórész Pál.

A sajtószabadság kivéggetése.

Ki tagadhatná, hogy a sors mig igen sokszor kiméletlenül gázol át a jókon, a nemeseken, addig máskor nagy szerepet szán a hitványoknak, a silányoknak? *Utticai Cató*, *Brutus* és *Cassius* elbuknak; bennük utolsót vonaglik a köztársaság önzetlenségen épült régi nagysága, hogy helyet engedjen a cesarismus önzésének, szeszélyének és dölyfének.

Az enyésző nemzetek végső vonaglása

a történelemben a legszomorubb látvány és mi rohamosan közeledünk az elzúllás felé. Mi jellemzi az ilyen kort? Közöny és romlottság, mely a legkisebb lelki-furdalás nélkül elárulja a haza nagy érdekeit a maga kicsinyes egyéni érdekeiért. Teljes hitelenség az eszményi célokban. *Catilináskodás*, *pénzimadás*, testi tombolás, mely kész elgázolni mindent, még hazáját is, ha aljas céljai éppen ugy kívánják. A jók egyik részét az önzők a küzdőtérrel leszorítják, másik részét elkedvetlenítik, elcsüggesztik. A munka nélkül vagyont, élvezetet és befolyást hajhászó élősdiak orgiákat ülnek a kérés kezű munkás kicsikart garasaiból. Fényezés külsőleg, ezinismus a lélekben: ilyen a züllő társadalom igazi képe.

Nézzétek csak azt a pártot, mely a szabadelvűséggel kendőzi magát már 22 év óta s egy hónap mulva a *szabadelvűség legnagyobb vívmányát: a sajtószabadságot akarja kivégezni!* Az összeférhetlenségről furesa fogalmuk van. Mindenféle sáp összefér velük, csak egy dolog nem: a politikai tisztesség. S ha valaki erre figyelmeztetni elég vakmerő, őket *Tisza Pista* ujdonsült grófunk módjára, — párbajra invitálják.

Született egy ember a diósgyőri *Hámor* szép völgyében. Lángésznek született, szegényen született s mig a buták munka nélkül, csupán jellemtelenségük díjából meggazdagodnak, — addig ő megfeszített munkássága, takarékosága daczára is szegényen hal meg. Tudásával, munkásságával nagy szolgálatokat tett hazájának. Minden egyes művének megjelenésekor ünnepet ült a magyar géniusz. Nem kereste soha a hatalmasok jövedelmező kegyét, nem kért soha semmit senkitől, csak *Miskolcz város polgáraitól* kért egy *kardot*, hogy védje vele a nemzet *függetlenségét*.

Szegény kimondani: elbukott! köpeny-forgató nullákkal, nagypénzü bankárokkal szemben, kik, ha születésük érdemszámba nem megy, más érdemre hivatkozni nem tudnak.

Es azok az emberek, a kik ily silányságokkal szemben *Herman Ottót* megbuktatni nem pirultak, minden hónap elsején *társas-vacsorát* rendeznek, hogy megjubillálják a fényes győzelmet és

BORSODVÁRMEGYE LEGNAGYOB B DIVATÁRUHÁZA

május havában megnyilik. (Fő-ut, özy. Debreczeny Dánielné urnő házában.) Dús raktár kész férfi- és gyermekruhák-, női felöltők- férfi- és női czipők-, férfikalapok- és fehérneműek-, nyakkendők-, keztyűk-, nap- és esőernyőkben. Tehát várjuk be a legjobb alkalmat az olcsó bevásárlásra.

egymás látásából erőt merítsenek további nagy tetteikhez. *Lichtenstein* ur zsiros ujjain lecsurog a pezsgő, midőn ál-páthosszal élteti azt a közönséges embert, a ki *Dánia fővárosát* nem tudja, a ki a *magyar nyelvet* kerékbe töri, mint egy megbukott első osztályos tanuló!

Az erkölcsi világnak épen úgy megvannak a maga változhatlan törvényei, mint a phisikainak. Erők mozgatják ezt és amazt egyaránt. Ha az *erkölcsi erő* egy rébben meggyengül, a silány lelkűek és fejűek kerelkednek felül; a piszkos árral fennt uszik a *gaz és szemét*, lennt marad az *arany*. A szabadelvű pártot semmi sem jellemezheti jobban, mint az az ember, kit önként elismert fejének, exponensének. Kinek Keckeméti Nagy Mihály, Hogyne János, Csáky Albin és Tisza Pista khorusban dics-hymnust zenegnek.

Silány fejben is születnek néha merész gondolatok s, a Bánffy fejét senki se mondja ezután záptojásnak, mert a *sajtószabadságnak* a 35. §-szal való lefejeztése olyan gondolat, melynél okosabbat igen, de merészebbet magyar államférfiu aligha valaha kigondolt. Ha már kigondolta, kétségkívül végre is hajtja. Hisz ő a „tettek embere“.

Uraim! minden hónap elején közös lakomára gyülekező miskolczi disz-kormánypárti urak! van-e önökben még a hazaszeretnek egy szunnyadó szikrája?

Érzik-e a felelősség óriási súlyát, midőn az önök által támogatott kormány készül aláaknázni szabadságunk egyetlen garantiáját: a sajtószabadságot?

Van-e önöknek valami befolyása megválasztott *képviselőikre*?

Ha igen, akkor hassanak rájuk, hogy legalább ez a két ember a nemzeti jogok megsemmisítéséhez hozzá ne járul-

jon! Ennyit az önök hazafiságától is joggal elvárhatunk!

A kormány, méltón a saját szelleméhez, áprilban, a bolondok hónapjában készül megszavaztatni a híres 35. §-t.

Már pedig az olyan magyar képviselő, aki ezt a jelenlegi alakjában megszavazza, nem méltó a nemzet képviselő-testületébe, de méltó a nemzet átkárára!

Mi tehetetlenül állunk a gaz merénylettel szemben. Látjuk a veszélyt, de nem tudjuk elhárítani. Sorsunk hasonló az olyan anyához, ki kétségbeesve, reménytelenül virraszt halálos betegségbe esett gyermeke felett.

Egyre azonban mégis figyelmeztetjük azokat az urakat, a kik a 16. és 35. §-ok *Bécsből* rendelt szeresikáival és légykőveivel akarják suba alatt megmérgezni a temetkezési együletbe már beiratott sajtószabadságunkat.

Jegyezzék meg maguknak, hogy a magyar sajtószabadság mívelt fők és meg-nemesedett lelkek nagy munkája volt.

Ezt a nagy vívmányt két közönséges buta ember vak dühének martalékul oda nem dobhatjuk.

Máskor sem, de most, mikor a véd-erőtörvény revíziója napirenden van s mikor a nemzet átka: Fehérváry Géza kavarja a nemzet számára a boszorkány-üst 25. és 14. §-ait, — most ugyancsak nem. Vagy ha igen, akkor vértünk árán!

A magyar sajtó szabadságát egy vértelen forradalom teremtette meg, de csak egy *véres forradalom árán lehet legyilkolni*. Véren és hullán kell átga-zolni a sajtószabadság hóhérajának, míg megragadhatják zsákmányukat!

Vigyázzanak, mert bármilyen hitvány-nak, elaljasodottnak tartják is ezt a nemzetet, van ennek egy olyan rétege is, mely önként bele nem fekszik a sír-

jába, hanem előbb farkasszemet néz az ellenfeleivel.

Élősdiek! Ne tegyétek nehéz próbára annak a nemzetnek a türelmét, kiről Petőfi azt énekelte, hogy: „oroszlánok-kal vivott hajdanában.“ Még mindig van valami a magyarban az oroszlánból!

Bánffy Dezső pedig jegyezze meg magának, hogy a vakmerőség utja mindig nagyon kétes, ha a szamárságot választotta utitársul.

Aristogiton.

A vidéki városok élelmezése.

A székesfőváros új pompás vásárcsarnokai a múlt hóban rendeltetésüknek átadattak. Azon szállítási kedvezmények, melyeket a központi csarnokba szállítandó élelmiszerekre a vasutak megadtak, az eddigi viteldijakhoz képest tíz százaléko, némely cikknél ennél is többet tesznek ki, a mi az áruknál igen jelentős. Szóval újabb intézkedés történt, megint a centralizációra.

De vajon ki gondol a fejlődésnek nehéz útján haladó, gyenge *vidéki* központokra, azok élelmezésére? Ki gondol azzal, hogy ez országban legalább negyven-ötven vidéki város létezik, mely arra van utalva, hogy vidéke által tartassék el, mert maga már nem képes mindazt, vagy legalább nagyobb tömegét annak termelni és előállítani, a mi az élelmezéshez szükséges? Ki gondol arra, hogy a vidéki városoknál is nagy érdekek játszanak közre az ellátás ügyében?

A kormány nem. A vasutak nem. Maguk a városok kevésbé, a gazdasági egyesületek legkevésbé, a környékbeli birtokos és földmivelő nép igen ritkán. Innen van, hogy sehol sincs a vidéki városok élelmezése *rendszeresen* és gondosan, valamint arányosan ellátva. Ezért van, mert hát egyik ok szüli a másikat, hogy sehol a világon hasonló népességű városokban nincs akkora *drágaság*, mint *Miskolcson* és hazánk más kisebb városaiban.

Igy következik be azon sajátos helyzet, hogy az u. n. agrárországban az élelmiszereknek olyan áruk van, minőket az importra

A SZABADSÁG TÁROZÁJA.

A hű barátok.

Kétszinű, csalfa mind!
Nincsen már hű barát e gonosz világon.
Ma csügg rajtad s dicsér,
Holnap már azon van, hogy porig alázzon.

Vigadsz barátoddal,
Látszólag melegen ölel át a karja,
Ámde másnap aztán
Gunyosan, lenézve, mosolyg rád az ajka.

Hogyha szerencse ért,
Azt hazudja: forrón, szivéből üdvözölt.
Ne higj a hazugnak!
Czinkosokat keres elleneid között.

Ha neved híres lett,
Szemedbe istenít, meghajlik előtted.
Pedig csak irigyed,
Hátad mögött korhol, rosszat mond felőled.

Ha kockád fordult és
Kintlódva vergődöl az élet tengerén,
Kérhetsz tőle segítyt,
Válasza lesz: Koldus! honnan ismerlek én?

Vagy ütött végórád
És eljön a fagyos, hideg kezű halál,
Hol vannak híveid?
Sok hű barát nem áll, nincs a ravatalnál.

Kétszinű, csalfa mind!
Ninc en már hű barát e gonosz világon.
Ma csügg rajtad s dicsér,
Holnap már azon van, hogy porig alázzon.

Lenqyel Dezső.

A falu becsülete.

Irta: *Kalamáris.*

Nálunk történt ez is.
Falunk dohánytermő község lévén, a dohánnyermésből évenként kapitalis összeget behajt a fináncz dírekező.

Különösen a „kövesi“ rész az, a mely kitűnő fajt szolgáltat. Nem is hiszem, hogy abból nem csinálják azt a híres „pindószit“. De jobb ez még tán annál is! Legalább úgy mondják a szakértők.

Vétek-e hát, ha a szegény paraszt is azt szereti jobban? Hiszen egyéb boldogsága sincs e küzdelemteljes életben, mint ha egy pipa jó dohánnyt kedve szerint elszihát. Aztán ő munkálja, ő fárad érte: — talán meg is érdemli.

Csak hogy különös az, hogy a finánczok is éppen azt szeretik jobban. És míg a többire alig hederitenek, ezt pontosan számba veszik mindig. Kár volna csak egy levélért is!

Igy történt egyszer, hogy talán keveselték volna a beváltáson és szörnyű gyanu szállta meg a lelkeket, s a mint többen észre is vették, már akkor furcsa módon hunyorgattak egymás szeme közé, meg titkos szóra huzta félre egyik a másikat.

De ki hitte akkor mégis!
Jó darab idő mult el azóta; tán kipárolgott némelyiknek már az agyából, vagy legalább nem sokan törődtek vele. Az új terméssel is leszámoltak.

Nyugodtan várták a másikat.
Mátyásnap volt. Ez a nap pedig nemcsak azért nevezetes, mert nálunk a legtöbben ülik meg, hanem mi el éppen bíró uram is ezt óhajtaná a bold. Mathuzsálem koráig minden héten vagy csak kétszer is legalább megünnepelni, — ez lévén t. i. az ő nevénapja is.

Olyan ez nálunk, mint akár a szent Antal, mikor a búcsú van.

A ki csak birja, megüli szivéből.
Persze, a szegény ember nem nagyon válogathatja; annak erre a napra is úgy kell a „mindennapi“, akár a többin.

Ha meg egy nem kínálkozik a jó alkalom, minek is szalasztaná el?

Csak az imént jöttek és akkor föl se tűnt senkinek sem. Hisz láthatnak szegény embert eleget maguk közt is.

De ni! most meg csak úgy özönlének oda mindenfelől.

Asszonyok, emberek nagy csoportban veszik körül.

Egyik is megszólítja, a másik is. Mindenik beszélni szeretne velök.

utalt külföldi városok sem ismernek. Nem akarjuk a hivatalos statisztikával igazolni, hogy akárhány élelmezési cikkben magasabb árak vannak *Miskolc* városában a fővárosi áraknál.

A székesfővárosi fogyasztás tömegének nagysága, minőségének különfélesége, a vállalkozók száma és tökéereje, a vasutak szállítási kedvezményei, a fokozott központosítás mind hozzájárulnak ahhoz, hogy a mi a vidéken termeltetik, a vidéki városok megkerülésével és hátrányára Budapestre jusson. A minél nem ez a baj, hanem az, hogy a *vidéki városra meg semmi gondot sem fordítanak*.

A vidéki városok más bevételi forrás hiányában szívesen nyulnak a *fogyasztási adók* eszközehez. Ennek szociális jelentősége kedélyüket nem bántja. Nálunk még virágozik a „*köveztett adók*“ régi vaskalapos rendszere. Körülhatárolják magukat a fogyasztási adók sáncaival, mint valami éles vémháborút folytató államocská. Hus, liszt, baromfi, vad, adóval drágították. A *köveztvám* címén, de *jó utak nélkül*, jön egy másik adó. A *vásárok, piacok ok nélkül s tulzástig megrendszabályoztatnak*.

S kifejlődik a nagyméretű „*elővásárlás*“, melynek tiltására vonatkozó szabályrendeletet korábbi időben a kormány engedélyezte, de a város nem bírta végrehajtani, ma nem hagyja már jóvá. tehát egyáltalán nem is lehet végrehajtani. S mikorra a vásár megnyílik, az áru másod-, de néha harmadkézből van.

Ez az egyik hiba. De talán nagyobb hiba ennél a gazdaközönség közönye, melylyel a legközelebbi piac ellátásáról nem gondoskodik. A föld népe még kevésbé. A gazdasági egyesületek e fontos és jövedelmes dologgal nem törődnek. Nem veszik szemügyre, hogy mily jelentőséggel, bir a vidéki piac éppen a jelen gazdasági viszonyok miatt, nem törődnek azzal a nagy jelentőséggel, amivel a *készpénz* bevételi forrás bir éppen azon időszakban, amikor a többiek már megszűntek, kimerültek vagy vékonyan adnak.

Ha jó termésre van remény, akkor a bajok még fokozódnak. A piaci termelés alárendelt jelentőségű ág. Nincs rendszer, nincs céltudatosság. Ha éppen véletlenül terem zöldség, hüvelyes, vagy más és éppen kell egy pár krajczár, akkor a gazda bejő áru-

sítani a városba, melynek fogyasztását egyébként a legtöbb esetben szuverén megvetéssel lenézi.

S innen ered azon jelenség, hogy a nagyobb vendéglők nemcsak a hazából, de még a külföldről is szereznek be élelmicikkeket. Valamint az is, a mit a szemlélő megfigyelhet, hogyan megy át lassankint *boltt* cikké az, ami korábban olcsó, hozzáférhető *piaczi* cikk volt s hogyan szorítja a külföldi vagy más vidékbéli termelés kifelé a *helyit*. Szőlő, alma, körte, leölt baromfi, vad stb. nagy mennyiségben máshonnan szereztetik be.

Pedig nem kell igazolni, hogy a vidéki városok környékének birtokosai állandó s biztos jövedelmi forrást találnának a városok fogyasztásában, ha rendszeresen termelének és tenyésztenének. A *tejtermelésnél* mutatkozó tapasztalat bizonyítja mindezeket. A nagyobb birtokosra nézve is fontos jövedelmi forrást képez a város, a földművesre nézve pedig éppen elsőrendű jelentőséggel bir. Annak van értelmi képessége, de nincs akarata kissé kereskedőnek is lenni, vagy foglalkozni szerinte ily alárendelt ággal; utóbbinak volna akarata, de nincs értelmi képessége, a gazdasági egyesületek pedig még ezzel nem törődnek.

Pedig, hogy e téren mit lehetne teljesíteni, akár az egyesnek, akár *szövetkezeti* alapon a kis egyedeknek, azt kiemelni nem szükséges. Nem kell azt sem hangsúlyozni, hogy mily jelentőséggel birna a vidéki városok ellátásával való törődés s foglalkozás az év nagy részében parlagon heverő munkakerő kihasználására, a családnak más munkára alig alkalmas tagjainak szerzési képességére.

S talán azt sem kell különösen kiemelni, hogy az élelmezési ellátás rendszeressége által mit nyernének a vidéki városok, hogy mily eredménnyel járna fejlődésükre a rendszeres ellátás által biztosított olcsóság, magukra az ellátó közeli falvakra gyakorolt hatást, mely kis részben ma is látható, még megemlítve. Ha mindezek érdekében valami történnék, akkor bizonyára jog és ok volna kérni a vasuti és más kedvezményeket, melyek ma a fővárosnak oly nagy előnyére válnak s akkor bizonyára megváltoznék a vidéki városok rideg magatartása a forgalom megadóztatása tekintetében is.

A vidéki városok nehéz sóhajjal, de nem irigységgel gondolnak a fővárosi szép árucarnokokra, de vágyólag az olcsó és rendszeres élelmezésre, a mit ma a gazdaközönség — nagy és kicsi — teljességgel elhanyagol.

Sugár Ignác.

Politikai szemle.

— **Támadás a szabadság ellen.** A kormány kijelenti, hogy nem hajlandó elállni a közszabadság és a 48-as alaptörvények ellen tervezett merényletétől. Az *esküdtiszéki bíróságok és a bünvádi eljárás* életbeléptetéséről szóló javaslatok a Ház legközelebbi munkarendjébe föl vannak véve és az *igazságügyi bizottság* már április 5-én megkezdte a *javaslatok tárgyalását*. Az intéző körök azon vannak, hogy mielőtt a bizottság jelentése elkészül, a képviselőház haladéktalanul kezdje meg a javaslatok tárgyalását. Itt az ideje tehát, hogy talpra álljon mindenki, akinek csak érzéke van a szabadság, a szabadelvűség eszméi iránt, melyeket egy „szabadelvű“ kormány támad meg. *Egész Magyarország tiltakozása hangozzék fel, és riassza meg azokat, akik szentségtörő kézzel nyulnak hozzá a 48-as nagy alkotáshoz!*

— **Az osztrák trónbeszéd.** Nincs semmi közünk ahhoz, hogy mit mond az osztrák császár az ő népe képviselőinek. Az osztrák képviselőház hétfői megnyitása alkalmából elmondott trónbeszédre is csak annyiban volna megjegyzésünk, amennyiben a magyar közvéleményt is érdeklik egy idegen uralkodónak a mai háborus viszonyok között tett kijelentései. Az osztrák császár azonban tudvalevőleg meglehetősen benső viszonyban áll Magyarország királyához és ezért önkénytelenül is összehasonlítjuk most ezt a trónbeszédet azzal, amely ezelőtt öt hónappal hangzott el a magyar országgyűlés megnyitása alkalmából. Akkor az egész ország, sőt a külföld is szokatlan érdeklődéssel várta az uralkodó kijelentéseit a rendkívül bonyolult külügyi helyzetről és ezeket a kijelentéseket imé most kaptuk meg, — az osztrák képviselőház megnyitásán. Hogy mit mondott az uralkodó, az most teljesen közömbös előttünk. Ebből a tényből csak azt látjuk ki-

A Senyer uram meg csak úgy ösztökéli, rángatja maga előtt és messziről mutatja már nekik a nádtetejű házat; oly szívesen hívogatja, mintha csak hozzá érkezett vendégei volnának.

De mások is akarják a részüket.

Végre megindulnak mégis. A csoport követi őket.

A kíváncsiság még az udvarra is becsalt némelyeket; de mindig maradt odakünn is egy-kettő azért, a kik észrevehető izgatottsággal tekintettek az országút felé, mert a veszélytől minden pillanatban tartbatnak. különösen a mióta . . . De istennek hála, talán sikerül mégis!

Senyer uram örülhet, sok szép pénz nyomja a markát . . . és ez mi d csak foglaló még.

Mások is sietnek jó napot csinálni maguknak.

Már az alvégről is lehet látni némelyeket. Oda is eljutott a hire.

Asszonyok, emberek nagy batnyukkal járnak az utcákon s tartanak mind a Senyer uram portájára.

Ott látszik köztük Csipak Péter uram is. A kisbírói állás különben nálunk nem annyira jövedelmező még, hogy a mellett talán egy kis „mellékes“ is bátran el nem férhetne.

Aztán, ha jól megfizetik, hát miért ne tenné?

A kocsijára volna csak szükség, hogy föl-pakolhassanak rá.

De a mint alkudoznék az idegenekkel, valami homályos sejtelen nehezedik agyára. Gondolkodik hosszan, képzelete a multba kóvályog és mintha nagy erejébe kerülne a

visszaemlékezés, elfordul, homlokára üt görcsökbé szorított öklével . . . Aztán nyugodtságot erőltet, de csak rövid ideig, mert a borus gondolat ismét üldözőbe veszi, hogy tisztázza emlékeit . . .

És nem hiába! Emlékezete csakugyan nem csalta meg . . .

Szinlelt nyugodtsággal nyújtott jobbot az idegeneknek. All az alku.

És míg azok dolgaikat tovább intézték, észrevétlenül távozott.

Egyenesen a bíróhoz ment.

Az uton még jobban összeszedte emlékezete fonadékeit, melyek egyre világosabbá tették előtte a veszélyes állapotot.

. . . Messziről hallatszott már, hogy bíró uraméknál a jókedv határtalan.

Czírok esküdt, aki bizonyára szintén meghallotta a csuda-hírt és minden valószínűség szerint e végből is jöhetett az utczára, a helyett, hogy rendes ember módjára az ajtót kereste volna, ahol kijött, erőnek erejével az ablakon keresztül akart a szobába jutni, a mi persze annál is bajosabban sikerülhetett volna neki, hacsak a kisbíró nem segíti utba, miután az ablak amolyan vakablak féle volt, melyet csupán a zöldes zsaluja kedviért szokás csak ablaknak nevezni.

Csipak Péter nem akarván zajt ütni, sugva mondta a bírónak, hogy mily nagy veszedelmet érez, a melybe, ha okosan nem járnak el, az egész falut beledönthetik.

Bíró uram pedig nem azért volt okos ember, — aki már nem egyszer volt deputációban, mint szövívő a király előtt is —

hogy a veszély nagyságát rögtön át ne látná és ügyes furfangjával azt a község feje fölül eltávolítani ne tudná.

A milyen fenyegető volt a veszély, épp oly gyorsan támadt a mentő gondolata.

— Mondja kend azoknak a „parasztoknak“, hogy jöjjenek hozzám; én is adnék el egy kis dohányt. Megértett kend?

— Meg, bíró uram . . . És futott, mintha csak valami Uchácius köpte volna ki.

Eppen a legfelsőbb garádicsra hágott a vendégek jó kedve, mikor Lucza asszony azt jelenti, hogy odakint két ember várakozik; szeretnének a gazdurammal szólni.

— Jöjjenek be, — mondá nekik.

De megint csak visszafordul az asszony, hogy a gazdával magával volna végezni valójok. Aztán ők szegény, idegen emberek, nem is akarnak alkalmatlanokdni.

— Ejnye no, — mi az ördög van veletek?

Ezzel kinyitja a szobaaajtót, hogy a pitvarból láthatók legyenek, s maga menván eléjük, vendégszerető hangon mondja:

— Kerüljenek kendtek beljebb, no.

— De kérem alássan, mi csak gazdurammal szeretnék beszélni. Hallottuk, hogy volna egy kis dohánya; ha eladná . . . mi azzal kereskedünk.

— Mit! hát nem tudják kendtek azt, hogy itt nem szabad dohánnyal kupeczkedni! — tört ki fölindulással a bíró. — Hogy mert k kendtek a faluba jönni azzal a szándékkal? — Most is szegény a nép, aztán lopásra tanítják őket kendtek, hogy rajta-veszítsenek és elvegyék majd azt a kis ke-

domborodni, hogy a magyar képviselőház nem tartják méltónak arra, hogy a külügyi helyzet mibenlétéről és az ország külügyi politikájáról értesítsék és hogy a külügyi helyzet alakulására csakis az osztrák parlament gyakorolhat befolyást. Ez az, ami a figyelmünket az osztrák trónbeszédre irányítja.

— **Nincs többé — protekció!** A képviselőház legközelebbi ülésének legérdekesebb mozzanata, — írják Budapestről — az öt percznyi szünet alatt játszódott le. A folyosó balvégén, a buffet előtt, ahol rendszeren a hírlapírók s 48-as képviselők gyűlnek össze, Eötvös Károly és báró Bánffy Dezső ültek le az egyik padra; a másikon velük szemben vagy négy újságíró ült. A miniszterelnök és Eötvös halkán társalogtak, de Bánffy mind emeltebb hangon kezdett beszélni az *inkompatibilitásról* s Eötvöshöz beszélt ugyan, de az újságíróknak szólt. Bánffy oly hangosan beszélt végre, hogy mintegy husz képviselő és újságíró vette körül.

— A tegnapi támadásod egyoldalú volt, egyoldalú felfogáson alapult — szólt Bánffy Eötvöshöz. — Ti egyszerűen ad absurdum vizitek a támadást, tehát én is ad absurdum viszem a védekezést. Hozzám ne is jöjjön többet képviselő kérelemmel, protekcióért. Kitétetek a fogadó termem ajtajára egy táblát, melyre az lesz felírva, hogy *„Képviselők kérelmei nem teljesíthetnek; protekciókat ne tessék kérni.“* Én nem bánom, bármi is lesz vége ennek a hajszának. Ha a képviselők az ellenzék hajszájára nem lehetnek csakugyan tagjai a pénzügytervezeteknek, *majd nem a képviselők, hanem csak vastag zsidók ülnek bent a bankokban.*

— Hiába szidtal te minket — folytatta Bánffy — hogy miért nem hajtjuk végre az inkompatibilitási törvényt s hiába akartok minket, a kormány tagjait, bünbakokul oda állítani. Ennek az összeférhetlenségi törvénynek az a természete, hogy annak végrehajtásában nem a kormánynak, hanem az ellenzéknek kell szerepet vinnie. Ha 22 év óta nem tettek semmit, a ti hibátok. Különbben is nem lehet eléggé hangsúlyoznom, hogy igen veszedelmes dolog ezeket absurdumig vinni. S azután ott van a nemzeti párt. Az áll elő az inkompatibilitásokkal, de bezzeg *Bujanovich* Sándorra megállapította

nyerüket is! Mi? Ugy-e? Kisbíró, esküdt uram, — lánczolják meg kendtek a zsványait! Csitt, — egy szót se! Nincs pardon! A mit mondtam, mondtam. A dutyiba velök! Vagy . . . megálljanak csak . . . éhesek-e kendtek, szomjasak-e? Üljenek oda az asztalhoz. — Anyjuk, hozz nekik enni; bort is hozzatok, hadd igyanak! . . .

És miután jól megtraktálta, a faluházára vitette őket.

Késő éjfélnél még mindig a Mátyás-napot ülték (egy része bizony már aludta is), mikor Csipak Péter uram azzal a hírrel jött, hogy a delikvenssekkel nem lehet birni. Ordítanak, rimánkodnak, hogy bocsássa szabadon őket.

Az egyik pénzt is ígért, ha elviszi azt az írást ni Sz . . . re.

— Nézzem! — szól biró uram elégtűlt arccal. — Ugy-e? hmhm! hát csak szeretnének szabadulni? Hadd jöjjenek; kísérje ide a bitangjait!

Megint ott voltak hát.

Biró uram egy üres szobába vezette őket, aztán maga is bemenvén hozzájuk, ismert, ravasz taktikával fogott az ügy tisztázásához.

— Hát kendtek szegény paraszt emberek ugy-e!

— Azok, kérem alássan . . .

— Hm, hát parasztok. Aztán honnan jutottak kendtek paraszt létükre ahhoz a tudományhoz, hogy kutyanyelven írjanak, — mi?! — Ezzel előmutatta levelüket, a mely gyakorlott kézzel volt megírva, édes anyai nyelvükön — németül.

a kompatibilitást az agrár-bankkal! De hát most másokról van szó! Jó, csak csináljátok tovább! *Nekem is van a zsebemben lista* s én is megfelelek. Csak vigyük absurdumig! Csináljunk kasztokat s kereskedelemmel, iparral se foglalkozhassanak a képviselők, csak a *zsidók*. Aztán mit művel az ellenzéki sajtó: az Egyetértés! Azt kívánja egyik cikkében, hogy báró *Podmaniczky* Frigyes mondjon le a biztosító intézeti elnökségéről, vagy a kormánypárt elnökségéről. Én ezt visszafordítom *Kossuthra*. Az is *pártelnök és biztosító intézeti elnök*. (Erre csak az a megjegyzésünk, hogy míg báró Podmaniczky befolyása révén az Adriánál számos állami épületet biztosítottak, addig a Kossuth elnöksége alatt álló biztosító társaságnál aligha lesznek ily protekciós biztosítások. Levelező.)

— Hát hiszen én csak azt mondtam tegnap — felelt Eötvös — hogy vannak *egyes* inkompatibilitási esetek.

— His rebus circumstantibus — fejezte be a beszélgetést Bánffy — tölem hiába kérsz bárkinek is protekciókat, mert *„képviselők kérelmei nem teljesíthetnek“*.

— Hát jól van, elég sokan hallották, — szólt Eötvös Károly, a ki ez érdekessé fejlődött diskurzus elején egy öreg képviselő fiának érdekében szólt Bánffynak.

A miniszterelnök erre felemelkedett a padról, meglegedetten mosolyogva nézett körül a már elég nagyszámú hallgatóságán, aztán ezzel a szóval, hogy *„igy van ez“*, bement a miniszteri szobába.

A képviselőházban csakhamar hire járt a miniszterelnök illetén megnyilatkozásának s elég kommentátor is akadt rögtön.

Néhány percz múlva *Bánffy* kijött a miniszterelnöki szobából s most már ő szólította meg Eötvös Károlyt:

— Ha felhozta az összeférhetlenségi kérdést, miért nem tárgyalta azt komolyan? Mit gunyoltál engem! — szólt Bánffy.

— Mivel gunyoltalak? — kérdé Eötvös.

— Hát nem volt az guny, midőn *egy* körülnéztél és *igy* magyaráztad ama szavaimat, hogy *körülnézéssel* kell megváltoztatni a törvényt?

— No — felelt Eötvös — hisz nem beszé-

— Hát kendteknek azt a . . . Nem is lehetett a többit hallani, mert azontul csak a rimánkodásuk hallatszott, amint égre-földre fogadták, hogy többet nem csalják az államot, a falunak pedig a határát is messziről kerülik.

Összevissza voltak verve a jámborok, hogy alig bírtak a lábukon állni, mikor azt a parancsot kapták, hogy üljenek kocsira, majd elszállítják őket a határon túl, aztán mehetnek világra.

Alig, hogy kiértek a határból, az országuton egyszerre két oldalról finánczok fogják a kocsit körül, mintha csak rájuk vártak volna. Megállítják a lovakat és mialatt az üres kocsit egy pillantással áttekítették, leszállt a két paraszt.

Hogy aztán mit végeztek velök tovább, azt a „forspontos“ nem tudja már, mert neki csak eddig szólt a parancs . . .

Ismét jó idő elmúlt ez eset után, mikor egy napon Csipak Péter lélekszakadva ront biró uramékhöz.

Kikelt ábrázata már messziről elárulja, hogy nagy baj lehet.

Furesa is az, mikor egyszerre egy tucat fináncz telepedik a faluba. A község házára kérik biró uramat, — fontos végezni valójuk volna vele.

A marcona ember csak összeesett a hír hallatára.

— Mondja kend, hogy beteg vagyok; nem mozdulhatok az ágyból.

És csak most lett igazán rosszul. Lefeküdt. Nem volt az tettetés! Arca össze-

lek én kottából, hogy minden mozdulatomat ellenőrizhessék.

— Különbben — szólt Bánffy — az összeférhetlenségi törvény végrehajtásáról nincs intézkedés téve, ahhoz bárkinek jussa, van akár a ház tagja, akár nem, de nem az én kötelességem; a törvényt rövid idő alatt revideáltatom, de a mit 22 évig túrtunk, azt most felforgatni nem engedhetem.

— **„Lánczi Leó és az összeférhetlenség“** című cikkünkre válaszol tegnapi számában a „Borsodmegyei Lapok“. Nem vitatkozik, hanem utánunk ő is közli azokat az állásokat, melyeket *Lánczi Leó* elfoglal. A dologból azonban egészen más következtetést von le, mint mi Laptársunk ugyanis azt a következtetést vonja le, hogy az, aki ennyi szép állást betölt, milyen nagy és derék férfi! Mi azonban egészen más véleményen vagyunk. Mi azt óhajtjuk, hogy aki országgyűlési képviselő, az ne legyen más, csak országgyűlési képviselő. Ne legyen különösen olyan részvénytársaság feje vagy igazgató-tanácsosa, a mely a kormány kegyes mosolyától, protekciójától várja fellendülését, virágzását. Mert az ilyen képviselő *politikailag önálló nem lehet*. Lánczi Leó több ilyen részvénytársaságnak részint feje, részint igazgató-tanácsosa. Ezerféle érdek köti a kormányhoz s így ő azzal szemben önálló nem lehet. Laptársunk azt mondja, hogy *„csak egy“* állása volt Lánczi Leónak, a melyre az összeférhetlenségi törvény alkalmazható és erről sietett is lemondani. Hát az igaz, hogy a telefon-elnökségről már lemondott. De hát a többiről mikor fog lemondani? Mert hiszen am igazsága laptársunknak, a mikor azt mondja, hogy *„csak egy“* ilyen állása van Lánczi Leónak. Mi nem ismerjük ugyan az állam összes szerződéseit, de azt tudjuk, hogy az *„Adria“* tengerhajózási részvénytársaság ez előtt hat esztendővel *húsz esztendőre* szerződést kötött a kereskedelmi miniszterrel, a szerződés szerint a társaság 570,000 frt évi szubvenziót kap az államtól. Lánczi Leó ennek a társaságnak is igazgatói tagja s így ez az állás *összeférhetetlen a képviselői állással*. Mikor fog erről lemondani? Szerencséje Lánczi Leónak, hogy oly sok mindenféle állása van, hogy másfél esz-

esett és hol elsápadt, hol meg minden vére a fejébe tolt.

Alig bírta a kopogtatásra kinyögni, hogy „szabad“.

Csinos tizenkét szál legény vonult a szobába, hogy egysorjában el se fértek.

A parancsnokuk előadta alkalmatlankodásuk okát.

Biró uram hűen emlékezett még mindenre.

Hanem arra a szóra, hogy a tizenkettő közül válaszsza ki azt a kettőt, a kit a falhoz verdesett, oly erős láz fogta el, hogy darabig csak összefüggés nélkül hadart mindenfélét, a miből annyit lehetett csak kivenni, hogy bajosan van az eszénél.

Mikor valamennyire mégis visszanyerte lélekjelenetét, nagynehezen fölemelte fejét és rámutatott kettőre, a kikkel, ha nem csal emlékezete, mintha találkozott volna már; . . . de nem úgy néztek akkor azok ki . . .

A megnevezett két fináncz szomorúan csüggeszté le fejét, mintha ők is emlékezének csakugyan arra a találkozásra . . .

Röviden az a vége, hogy aminap, mikor a városban járt, találkozott a két finánczcal; de akkor már nem voltak finánczok, hanem azért úgy látszott, fölismerték mégis, mert nagy „jó napot“ mondtak neki és sokáig nem bírták a szemüket levenni róla.

Biró uram pedig mindezzel nem sokat törődik; örül, hogy ennyiben is elmúlt a dolog. De még ennél is nagyobb az öröme a fölött, hogy egy kis paraszt-furfanggal megmentette a „falu becsületét“.

tendeig minden hónapban lemondhat egy-egy állásról, míg azután tisztán képviselő lesz. Nem kényelmesebb volna, ha ezek helyett egyedül csak *képviselői állásáról* mondana le?!... Mi ugyan nem kívánjuk, hogy képviselői állásáról lemondjon. Ez csak a kormánypárti választók *szeszjeire* volna igen jó.

H I R E K.

Kun Bertalan ev. ref. püspök ünneplése Budapesten.

Kun Bertalan ev. ref. püspököt a Budapesten szerdán összegyűlt egyetemes konvent ülésén lelkes ovációkban részesítették. A köztisztelőben és szeretetben álló főpásztor, mióta 80-ik életévét betöltötte, először jelent meg az egyetemes konvent ülésén. A magas testület, melynek soraiban ott voltak: *Bánffy Dezső* báró miniszterelnök, *Szilágyi Dezső* képviselőházi elnök, *Vay Béla* báró főrendiházi alelnök, *Darányi Ignác* földmivelségi miniszter, *Tisza Kálmán*, *Degenfeld József* gróf főgondnok, *Szász Károly*, *Szász Domokos*, *Kiss Áron* püspökök, *Tisza István* gróf, *Marjás Péter* s több országgyűlési képviselő, felhasználta ezt az alkalmat arra, hogy szeretetének és tiszteletének kifejezést adjon s ünnepelje egyházi elnökét, azt a főpásztort, a ki immár 30 év óta kormányozza, mint püspök kerületét s egy évtizednél több idő óta magyarországi egyetemes egyházát.

A lélekemelő jelenet lefolyása a következő volt:

Az egyetemes konvent ülésének elején *Kun Bertalan* püspök, mint a konvent egyházi elnöke, gyönyörű imát mondott.

Ezután *Tisza Kálmán*, a konvent világi elnöke megnyitó beszédet tartott. Megemlékezett *Vályi János* tiszántúli főgondnok elhunytáról. Azután így folytatta: Mint az életben mindig, a fájdalomhoz közel szokott lenni az öröm is, úgy most is öröm váltja föl a bánatot, amikor a konventnek egyházi elnökét, aki nem régen töltötte be életének 80-dik évét, itt magunk között üdvözölhetjük. Indiványozom, adjon a kongresszus afölötti örömeinek jegyzőkönyvileg kifejezést azzal a kívánsággal, hogy az isten áldja meg továbbra is egészséggel a konventnek szeretett elnökét. (*Eljen!*)

Kun Bertalan püspök megköszöni az iránta tanusított rokonszenvet, a mely a legmélyebb hálával tölti el. Ha — mondá — valami számbavehető érdemem van, ha valami jót és hasznosat tehettem életemben, ezt a konvent volt és jelenlegi tagjainak köszönhetem. Igéri, hogy amíg az Isten kedvez az életének és megajándékozza munkáerővel, tehetségéhez képest mindig mindig munkálkodni fog egyháza érdekében.

A lelkes éljenzéssel fogadott beszéd után a konvent a napirendre tért át.

Kun Bertalan püspök — mint értesülünk — a ma délutáni gyorsvonattal érkezik haza.

— **Vasutasok előléptetése.** A magyar kir. államvasutak miskolci üzletvezetőségéhez e hét elején érkezett meg a kereskedelemügyi miniszter rendelete, mely nagy örömet okozott a vasuti tisztviselők és hivatalnokok között. Az előléptetett és kinevezett hivatalnokok április elsejétől kapják felemelt fizetésüket. Április elsején egymást érték a gratulációk. Az előléptetések érdemes embereket értek. Sokan már évek óta vártak az előléptetésre. A miskolci üzletvezetőség területén a következő tisztviselők léptek elő:

a IV-ik rangfokozat 2-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 1-ső osztályába előléptetett: *Deutsch Manó* mérnök, *Reisz József* ellenőr, *Altrichter Miklós* ellenőr, *Gang Mátyás* ellenőr, *Náday Lajos* mérnök, *Papp Imre* mérnök, *Epstein László* mérnök, *Karafiáth Győző* mérnök, *Péchy László* mérnök.

A IV-ik rangfokozat 3-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 2-ik osztályába előléptet-

tett: *Posgay Miklós* ellenőr, *Schewcsik Ipoly József* ellenőr, *Szulovinyi Gyula* ellenőr, *Góczy Izidor* ellenőr, *Antal Simon* ellenőr, *Kobelrausch Károly* ellenőr, *Rendes Ferenc* mérnök, *Holl Lajos* hivatalnok, *Balázs Miksa* ellenőr, *Balpataky Zsigmond* ellenőr, *Richter Mátyás* mérnök, *Spiegelhalter Lajos* mérnök, *Salzberger Zsigmond* mérnök.

Az V-ik rangfokozat 1-ső osztályából a IV rangfokozat 3-ik osztályába kineveztetett: *Bundmann Károly* hivatalnok, *Éder Gyula* hivatalnok, *Szent István Attila* hivatalnok, *Palásti József* hivatalnok, *Herczinger Imre* hivatalnok, *Nagy Sándor II.* hivatalnok, *Kosztolányi Miklós* hivatalnok, *Fehér Sámuel* hivatalnok, *Röszner Tivadar* hivatalnok, *Erdely Mór* segédmérnök mérnökké, *nagykallói Kállai Manó* hivatalnok, *Szotyori Nagy Zoltán* hivatalnok, *nemesuépi Dienes Lajos* segédmérnök mérnökké, *Adamkovits Sándor* hivatalnok ellenőrré.

Az V-ik rangfokozat 2-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 1-ső osztályába előléptetett: *Vodzak János* hivatalnok, *Gulassa Andor* hivatalnok, *Kreutzer Lajos* hivatalnok, *szenmártoni Ónodi József* hivatalnok, *Faragó János II.* hivatalnok, *Schulhof Pál* hivatalnok, *Lagler Jenő* hivatalnok, *Záhorszky Imre* segédmérnök, *Bányay Kornél* hivatalnok, *Merkovich Ferenc* hivatalnok, *Bajza István* hivatalnok, *Füzesséry Barnabás* hivatalnok, *nagyzóllósi dr. Vécsey János* fogalmazó.

Az V. rangfokozat 3-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 2-ik osztályába előléptetett: *Nagy Sándor IV.* hivatalnok, *Luttinger János* hivatalnok, *Welwart Benő* hivatalnok, *Kardos Ferencz II.* hivatalnok, *Cziprián Ferencz* hivatalnok, *Gombos Simon* hivatalnok, *Essósy Gyula* hivatalnok, *Vitkoviczky Károly* hivatalnok, *Némleha István* hivatalnok, *Mészáros Béla* hivatalnok, *Soltész Lajos* hivatalnok, *Dubizmay Kálmán* hivatalnok, *Lackner Ferencz* hivatalnok, *Hrabéczy Ernő* hivatalnok, *Ferenczi Ignác* hivatalnok, *Schmeisz János* hivatalnok, *Hazai Arthur* hivatalnok, *Máté Péter* hivatalnok, *Balázs Géza Béla* hivatalnok, *dr. Szlammer Ágoston* hivatalnok, *Ruderschmidt Ferencz* hivatalnok.

A VI. rangfokozat 1-ső osztályából az V-ik rangfokozat 3-ik osztályába kineveztetett: *Auerswald Gusztáv* Antal hivatalnok, *Gross Sámuel I.* számtiszt, *Czeich Antal* hivatalnok, *Botos Ferencz* hivatalnok, *Csontos Jenő* hivatalnok.

A VI. rangfokozat 2-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 1-ső osztályába előléptetett: *Reiss Vilmos* hivatalnok, *Matuskovics Miklós* hivatalnok, *Reinitz Benő* hivatalnok, *Toldy Lajos* hivatalnok, *Polányi Alfréd József* hivatalnok, *Weisz Simon Gyula* hivatalnok, *Ponovits Endre Pál* hivatalnok, *Bulyovcsits János* hivatalnok, *Stössel József* hivatalnok, *Marton Pál* hivatalnok, *Stark Sándor* hivatalnok, *Freundlich Vilmos* hivatalnok, *Boross Mihály* hivatalnok, *Schulez Ervin* László hivatalnok, *Onczay Ödön* hivatalnok, *Bartke Vilmos Géza* hivatalnok, *Radó Vilmos* hivatalnok, *Farkas Sándor* hivatalnok, *Amigó Mór* hivatalnok.

A VI. rangfokozat 3-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 2-ik osztályába előléptetett: *Nagy B. Sándor* hivatalnok, *Bárány Gyula* hivatalnok, *Giovanini Arnold* számtiszt, *Novák Jenő* irodatiszt, *Czebulá Emil* hivatalnok, *Kocsis Jenő* hivatalnok, *Vilcsek János Árpád* hivatalnok, *Mezey László Miklós* hivatalnok, *Haak József* hivatalnok, *Kovács Gyula* hivatalnok, *Hreckska László István* hivatalnok, *Nozdroviczky Géza János* hivatalnok, *Schödl János* hivatalnok, *Lóvi Samu* hivatalnok, *Burgetti Károly Albin* hivatalnok, *Feldmesser Péter* hivatalnok, *Majzler Miksa* hivatalnok.

— **Előléptetés.** *Andor Tivadar* és *Gogh Gyula*, a miskolci kir. kath. gimnázium derék tanárait, a vallás- és közoktatásügyi miniszter a IX-ik fizetési osztály I. rangosztályába léptette elő. A megérdemelt előléptetéshez őszinte szívből gratulálunk!

— **Lelkészeválasztás.** *Domján Elek*, miskolci ág. hitv. ev. püspöki segédlelkészt a fanciesali ev. egyház márczius hó 28-án egyhangulag lelkészévé választotta. A sok szép tulajdonokkal bíró fiatal lelkész, ki a dunántúlról jött hozzánk, közel 3 évet töltött városunkban, mely idő alatt társadalmunknak rokonszenves tagjává, saját egyháza híveinek pedig, kik különösen szép egyházi beszédjeiért oly szívesen hallgatták őt, kedveltjévé lön. Pártunk benne egy tevékeny tagot bírt, ki nem érdekből, hanem a szó szoros értelmében, tiszta meggyőződésből volt híve a függetlenségi eszméknek, valóságos ideális lelkesedéssel küzdött azokért, mit a választások alkalmával tetteg is bebizonyított. Búcsúbeszédjét április hó 4-én fogja az ev. templomban tartani s még husvét előtt távozik körünkől új állomására, hová kellemes emlékeket visz magával. Benne társadalmunk egy nagyon is hasznavehető tagját veszti el, egyháza azonban megtalálta benne a jó vezért és jó papot. Előmenetelén mi is örvendünk és új állomásához szerencsét kívánunk.

— **A főgimnázium új épülete.** Az országos mérnök- és építészegylet kiküldöttei: *Gerster Kálmán* és *Kiss István* építész-mérnökök a főgimnázium igazgató tanácsához, inár be-terjesztették írásbeli jelentésüket. A szakértői mérnökök több pontban körülírták azokat a teendőket, melyeket az épület teljes biztonságára nézve megtétetni szükségesnek tartanak. A legelső teendők közé sorozzák a lépcsőháznak — a hol a szerencsétlenség történt — egészen újból való építését. Azután az épületnek több olyan részét jelölik meg, melyeknek javítása és újból való építése garanciát nyújt az épület teljes biztonságára. Az igazgató-tanács szerdán délután tárgyalta a szakértő mérnökök jelentését. A jelentésben foglalt javaslatokat elfogadta s felhívta *Staud János* és fia vállalkozó céget, hogy a jelentésben megjelölt s az iskolai tanács által elfogadott munkálatokat haladéknélkül eszközölje. *Staud János* vállalkozó kijelentette, hogy az előirt munkálatokat minden díjmelés nélkül eszközölni fogja, csak arra kéri az építető egyházat, hogy az épületnek átadására kikötött határidőt egy hónappal hosszabbítsa meg. S így ő az épületet folyó évi szeptember elsején adja át. Az igazgató-tanács a határidő meghosszabbítását készséggel megadja, illetőleg annak megadását a presbyteriumnak javasolja. A budapesti szakértő mérnökök által javasolt munkálatok már ma javában folynak s azoknak teljes befejezése néhány nap alatt megtörténik. *Staud János* vállalkozó építésére vonatkozólag úgy a budapesti szakértők, mint az egyház építési bizottságának tagjai konstatálták, hogy az építés a miniszterium által elfogadott terv és költségvetés szerint a legnagyobb lelkiismeretességgel vitetett keresztül. A szerencsétlenség oka az, hogy a lépcsőház építése hideg és esős időben történt. Az épület fundamentuma és földszinti része még a múlt év őszén meleg és száraz időben építetett, az tehát még a téli időjárás előtt teljesen kiszáradt. Ha már most az épület többi részét is annyi szakértő férfi útmutatása után felépítik, teljesen nyugodtak lehetünk az iránt, hogy a közművelődés nagy céljaira rendelt palota állni fog századokon át!

— **Halálozás.** *Dienes Károly*, városunk derék iparos polgára, a miskolci dalos-egylet buzgó tagja és jegyzője hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. Temetése e hó 1-én ment végbe nagy részvét mellett. A 35 évet élt polgártársunk koporsója fölött *Tóth Dániel* esperes-lelkész mondott megható szép imát, s a dalár-egylet zengett gyászdalokat. A sírnál az egylet nevében *Farkas József* szép beszéddel búcsuzott el a korán elhunyt polgártól. Nyugodjék békében!

— **A borsodi kerékpár-egylet,** vasárnap f. hó 4-én házi record-versenyt rendez Putnokra. Indulás délután pontban 1 órakor, a

Seper-szállodától (Kazinczy-utca felől). Kéretnek a kerékpárosok minél számosabban megjelenni.

— **Sorozás.** A miskolci járásban márczius 29-én végződött a sorozás, még pedig igen szép eredménnyel, amennyiben az előállított 597 hadköteles közül besoroztak a közös hadsereghez és honvédséghez összesen 203-at, a póttartalékba 32-öt. A *mezőcsáthi* járásban e hó 1. és 2-án ment végbe a sorozás. A bizottság elnöke volt *Melczér Gyula* földbirtokos, orvos dr. *Menner Adólf* megyei főorvos. Előállított 626 hadköteles. Ma, azaz április 3-án a *sajó-szentpéteri járásban* kezdődik a sorozás. A bizottság elnöke: *Bárczay László* földbirtokos, orvos: dr. *Rosenfeld József* járásorvos. A hadkötelesek száma 358.

— **Dalestély.** A miskolci daleregylet ma este tartja dalestélyét a Korona-szálló dísztermében. A nagy művészi élvezetet nyújtó műsor a következő: 1. Miskolczi Pál „*Fütyül a szél*“ népdalátiratok. 2. Rieger György „*Ki a gonddal*“ férfikar. 3. Huber Károly „*Honfidal*“ tenormagánrészsel, melyet énekel *Pogány Bertalan* ur. 4. Lányi Ernő „*Reszket a bokor*“ férfikar. 5. Lányi Ernő Eredeti dalok.

— **Városi közgyűlés.** Miskolcz város képviselőtestülete f. hó 7-én d.-u. 3 órakor rendes közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Polgármester, tiszti ügyész évi jelentése. 2. Tanács előterjesztése a követvámcsedési jog és a sör, finomabb szeszes italok után szedett díjak újabb engedélyezése iránt. 3. Pénzügyi bizottság véleménye Kemenczky Árpád festő-művész külföldi tanulmányainak segélyezése tárgyában. 4. Közig. bizottság határozata a közk. rháznál tervezett építkezésekre vonatkozólag. 5. Polgármesteri előterjesztés a Széchenyi-utca 5. sz. a. ház kisajátítása érdekében.

— **Szerencsétlenség.** *Singer Gyula* felső ker. iskolai tanulót sajnálatos baleset érte. Tegnapelőtt délután hosszabb bicikli-köruttra óhajtván menni, magához vette hat lövetű revolverét, mely — vigyázatlansága folytán — kezében eldőrdült s a golyó a vigyázatlan ifju mellébe furódott. A gyorsan előhívott orvosok a golyót a szerencsétlenül járt ifju melléből csakhamar eltávolították s a vérző sebet bekötötték. A mint értesülünk, sérülése nem súlyos természetű.

— **Szeplő és májfolt ellen** kitünő hatása a teljesen zsirtalan, nappal is használható *Viola-crème*. Egy tégely 50 kr. — *Hajhullás és korpa ellen* a dr. Hebra féle chinahajszesz. Egy üveg 50 kr. Mind kettő kapható egyedül *Szabó Béla* droguériájában Miskolczon

— **Cs. kir. füstnélküli puskapor,** cs. kir. és m. kir. löporok, löszerelékek: *Erdey Kálmán* vas-, vasárúk, iparosszerszámok, épületvasalások, *konyhaedények* kereskedésében olcsó, de *szabott* árak mellett.

— **Alapos oktatás felnőtteknek!** Az egyszerű és kettős könyvvitelt, kereskedelmi levelezés és számvetést, szép- és helyesírást, valamint a váltoismét a legújabb gyakorlati és könnyű felfogású tanulmányok alapján **minden írástudó** nálam, ugy magyar, mint német nyelven a **legrövidebb idő alatt alaposan megtanulhatja.** **Spronz Dávid,** néptanító. Lakik: *Kis-Hunyad-utca 64. sz.*

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Dr. Kontz Miklós.

Lapszerkesztő és kiadó:
Ruttkay Menyhért.

A közelgő nyári idény alkalmából van szerencsém a n.-é. közönség b. tudomására hozni, hogy minden télen át használt **ruhákat, utazó-bundákat, szőrmeféléket és szobaszőnyegeket** stb.

nyári gondozásra

mérsékelt áron elfogadok.

Javítások és átalakítások nyáron
át jutányos árbán eszközöltetnek.

Tisztelettel

VÖNEKY MIHÁLY,
szűcs.

Üzlethelyiség: **Kazinczy-utca 23.** (a Seper-szállodával szemben.)

Kül- és belföldi szőrmepaktár.

Vadbőrök kikészítése
gyorsan eszközöltetik.

Eladó!

Kandia-u. I-ső sz. emeletes ház

előnyös feltételek mellett (esetleg részletfizetésre is) örök áron

eladó.

Értekezhetni lehet

Eigner Vilmos úr bőrkereskedésében, vagy a tulajdonosnál dr. **Berger Ignác** orvos urnál **Budapest, Nagy-Korona-utca 23. szám alatt.**

WEIDENFELD MIKSA

cipőraktára Miskolczon,

Széchenyi-utca 35. a »Háromrózsa« szállodával szemben.

Ritka alkalom!

Tisztelettel értesitem a helybeli és vidéki n. é. közönséget, hogy **évtizedek óta fennálló**

nagy lábbeliraktáramat

a beálló tavaszi idény alkalmával megérkezett izléses ártimmal gazdagon felszereltem, ugyannyira, hogy **üzletemben mindenféle**

férfi- és fiu-, női és gyermekecipők és csizmák, valamint mindenféle **alkalmi, lakk-, szines- és lasztinczipők** a legkényesebb igényeknek is megtevelve, pontos kiszolgálattal mellett

bámulatos olcsó áron adatnak el.

Vidéki megrendelések **árengedménnyel és franco** gyorsan és pontosan teljesítetnek.

Tisztelettel

WEIDENFELD MIKSA

lábbelikereskedő

Miskolcz, Széchenyi-u. a Seper-szállóval szemben, a forgóhid közelében.

Cs. és kir. tüzérségi szertár szab. lö- és bányászpor-raktár.

Tetőfedéshez I. rendű fekete és horganyzott vaslemezek.

ENGEL IGNÁCZ vaskereskedése nagyban és kicsinyben

MISKOLCZON.

Széchenyi-utca 130. sz., „Lloyd“-szállodával szemben.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát:

Elszigetelő lemezek, **Kátrányozott** * *
 * * **fedéllemezek.**

falak száraztételére.

Mindennemű épületvasalások és **görredőnyök** (Gewelte Rollbalken). — Gazd. és gépfelszerelési cikkek, valódi angol gépszij, 2 és 3 barázdás ekéhez való szántóvasak, kormányok, mindenféle kovács-, lakatos- és asztalos-szerszámok. Különféle konyhaberendezési és minden a vasszakmához tartozó cikkek nagy választékban.

Pontos kiszolgálat. — Jutányos ár.

Valódi finom gépolaj és gépszir (Tovotta).

Idom- és rudvasak nagy választékban.

Kék uszó kocsikenőcs.

Steier szekértengelyek.

Porosz kovács-köszén.
Vadászfegyverek és töltények.

LEONHARDI-féle tenták a legjobbak!

Csakis valódi a feltalálótól!

LEONHARDT ÁGOST,

Bodenbach a. d. Elbe.

Író-tenták.

Leonhardi-féle
 Antracén-tenta, kék-fekete
 Legf. könnyűtenta, kék-fekete
 Alizarin-tenta, zöld-kék-fekete
 Gallus-tenta.
 Világpósta-tenta. } korom-fekete
 Legjobb folyó-tenta a környezetéshez, határtalan tartóság okmányok számára. Szabadalmazott eljárásom szerint készítve.

Másoló-tenták.

Leonhardi-féle
 Antracén-másoló.
 Alizarin író és másoló
 Énere violette noira communicative
 Violette kettős másoló
 Fekete
 Fekete világpósta másoló
 kettősen másolódnak, egyszerűsmind könyvelésre is ajánlatosak.
 Non plus ultra másoló, 4-6 másolatot ad. Fontos bankoknak, biztosító-intézeteknek és tengerentúli levelezésre

Bank- és pecsétviaszk stb. A bel- és külföldi legtöbb írószerkereskedésben kaphatók.

Kittüntetve a bpesti 1896. ezred-
éves orsz. kiállításon.

Bútorok

részletfizetesre.

Makra Mátyás utd.

gyöngyösi bútorgyárának
 készítményei
 kedvező fizetési feltételek
 mellett kaphatók helyben

Iroda: Felső-Szirma-utca 79. sz. a

Lakás: Felső-Szirma-utca 28

képviselőségnel.

Teljes üzletbeszűntetés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására adni, hogy **Széchenyi-utca 96. sz. alatti fióküzletemet végleg felhagyom**, miért is az ott levő összes árukat a következő leszállított áron kiárúsítom,

u. m.: **100 ctm. széles gyapjukelme ezelőtt 65 kr, most 45 kr,**

120 " " kamgarn tiszta gyapju ezél. 1 frt 20 kr, most 60 kr,

fekete és minden divatszínben. **120 ctm. mintázott szines divatkelme ezelőtt 1 frt 40 kr, most 1 frt. — Voilok méterenként 15 krtól kezdve 25 kr.-ig. Francia Voil de lain ezelőtt 85 kr, most 50-55 kr. — Mintázott atlas satenek ezelőtt 50 kr, most 30 kr.**

1 vég pamutvászon	ezelőtt 5 frt, most 4 frt.	1 vég kitűnő Chiffon	ezelőtt 9 frt, most 6 frt -- kr.
1 " ezérna " 33 rőf	" 6 " " 4 " 50 kr.	1 " " Kanavász	" 6 " " 3 " 80 "
1 " " " "	" 7 " " 5 " — "	1 " " " "	" 7 " " 5 " — "
1 " kitűnő creász	" 9 " " 6 " — "	1 " " ezérna	" 8 " " 6 " 50 "

A midőn a nagyérdemű közönség szives figyelmét ezen igazán kedvező alkalmu bevásárlásra fölhívni bátorodom kiváló tisztelettel

Rosenberg Gyula.

Maradékok minden elfogadható árban.

Maradékok minden elfogadható árban.